

Број: 01/5-50-1-12-32/05
Сарајево: 17.01.2006. године.

ЗАПИСНИК

32. сједнице Комисије за људска права, имиграцију, изbjеглице и азил, која је одржана у два дијела. Први дио сједнице је одржан 15.11.2005. године, с почетком у 11,00 часова, а други дио 14.12.2005. године с почетком у 11 часова.

Првом дијелу сједнице Комисије, 15.11.2005. године, присуствовали су:

- Елмир Јахић, предсједавајући Комисије,
- др. Тихомир Глигорић, други замјеник предсједавајућег Комисије,
- Сенија Капетановић, члан Комисије,
- Марија Перкановић, члан Комисије,
- Влатка Комшић, члан Комисије,
- Селим Бешлагих, члан Комисије,
- Наџида Млаћо, члан Комисије,

Одсуствовали су: Мартин Рагуж, први замјеник предсједавајућег Комисије и Мухамед Алтић, члан Комисије.

Од гостију, сједници су присуствовали: Момчило Новаковић, посланик у Представничком дому Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине; Расим Шећеровић, представник Министарства вањске трговине и економских односа; Семеник Даворин, савјетник; Амела Крехо, виши економски сарадник из ОХР-а; Инга Стефановиц, представник (Delegation of the European Commission); Анђелка Добриловић, представник Истраживачког центра ПСБиХ и Мухамеда Абаз, приправник, волонтер у ПСБиХ.

За сједницу је предложен слиједећи:

Дневни ред:

- 1. Усвајање записника 31. сједнице Комисије,**
- 2. Расправа о Приједлогу закона о заштити потрошача у Босни и Херцеговини,**
- 3. Разматрање Извјештаја Поткомисије о стању људских права у Казнено-поправном заводу затвореног типа у Зеници,**
- 4. Разматрање Извјештаја Поткомисије за представку Удружења грађана отпуштених радника из Републике Хрватске «УГОР»,**
- 5. Текућа питања**

Након поздравних ријечи, предсједавајући Комисије отворио је дискусију о предложеном дневном реду. За ријеч јавила се Марија Перкановић, члан Комисије, те предложила допуну дневног реда сједнице са посебном тачком која би се односила на разматрање предмета Момчила Крајишника. Затим је допуњени дневни ред једногласно усвојен од стране свих присутних чланова Комисије.

Ад. – 1. Усвајање записника 31. сједнице Комисије

Отварајући прву тачку дневног реда, **Елмир Јахић, предсједавајући Комисије** отворио је расправу о записнику 31. сједнице Комисије. Ниједан од присутних чланова није узео ријеч о овој тачци дневног реда.

Како није било дискусије о овој тачци дневног реда, предсједавајући Комисије је након гласања, констатовао да је записник 31. сједнице Комисије једногласно усвојен.

Ад. - 2. Расправа о Приједлогу закона о заштити потрошача у Босни и Херцеговини

У уводу за ову тачку дневног реда **предсједавајући Комисије** је упознао присутне да је Вијеће министара Босне и Херцеговине (подносилац Приједлога), доставило, дана 30. 9. 2005. године Представничком дому Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине на разматрање и усвајање Приједлог закона о заштити потрошача у Босни и Херцеговини. Он је указао да је Уставно-правна комисија Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине на својој 54. сједници одржаној 13.10.2005. године изјаснила се о овом Приједлогу закона, те утврдила да постоји ваљан уставно-правни основ за његово доношење. Предсједавајући Комисије је предложио да на овој сједници чланови Комисије расправљају и изјасне се о принципима и члановима предложеног закона, те констатовао да су уложени амандмани др. Тихомира Глигорића, Момчила Новаковића и Елмира Јахића, посланика Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине о којима се такође треба изјаснити.

Након уводних ријечи **предсједавајући Комисије** је отворио расправу о принципима и неопходности доношења Закона о заштити потрошача у Босни и Херцеговини, гдје је ријеч дао **Расиму Шећеровићу, представнику Министарства вањске трговине и економских односа Босне и Херцеговине**. Представник министарства је укратко указао на потребу доношења овог закона, јер је он један од 16 услова за улазак Босне и Херцеговине у европске интеграције, те указао да је текст закона у потпуности у складу са европским стандардима и објаснио зашто су се одредили за нови интегрални текст закона, а не за измјене и допуне постојећег Закона о заштити потрошача у Босни и Херцеговини.

Након опште расправе, предсједавајући Комисије је ставио на гласање принципе и начела предложеног закона и са 5 гласова «за» и 2 гласа «уздржан» утврдио да је Комисија усвојила принципе Приједлога закона о заштити потрошача у Босни и Херцеговини.

Предсједавајући Комисије је затим ставио на расправљање и усвајање свој амандман и амандмане др. Тихомира Глигорића и Момчила Новаковића, посланика Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине. Он је предложио да се истовремено расправља о свим уложеним амандманима, методом «амандман по амандман», јер су истовјетни или се односе на исти садржај, али са различитом језичком формулацијом. Резултати расправа и гласања о амандманима су слиједећи:

1. Амандман II посланика Тихомира Глигорића

Тихомир Глигорић, други замјеник предсједавајућег Комисије говорио је о својим амандманима. Он је истакао да у предложеном закону треба стајати да одређени производи требају имати декларацију на једном од службених језика Босне и Херцеговине, како би потрошач знао о каквом је производу ријеч и које су његове особине. Са овим амандманом се сложила Марија Прекановић, члан Комисије.

Селим Бешлагих, члан Комисије се сложио са примједбом предлагача овог амандмана, али је предложио да декларација производа буде на једном (а не на свим) службеном језику Босне и Херцеговине.

Сенија Капетановић, члан Комисије је констатовала да дилема у овој расправи није у смислу да ли одређеном производу треба декларација на службеном језику Босне и Херцеговине, већ да ли је таква одредба у супротности с постојећим правним нормама.

Предсједавајући Комисије је истакао да ако овај амандман не мијења суштину онда треба бити прихваћен, те га ставио на гласање.

Након гласања он је констатовао да је Амандман I. Тихомира Глигорића једногласно прихваћен од стране свих присутних чланова Комисије (7 гласова «за»).

2. Амандман II. посланика Тихомира Глигорића

Тихомир Глигорић, образложио је и овај амандман. Он је истакао да предложени закон треба максимално заштити потрошача од одређених злоупотреба приликом уговарања, да у конкретном случају треба да стоји општа норма и да експерти ове области указују да је ова одредба нужна.

Селим Бешлагих, члан Комисије је предложио да му се на конкретном случају примјени овај амандман како би разумио његову суштину. Представник Министарства вањских послова и економских односа је пружио конкретан примјер на куповини аутомобила.

Наида Млаћо, члан Комисије је указала да претходне одредбе закона које регулишу ово питање, тако да сматра непотребним одредбе које су садржане у амандману.

Након расправе о амандману, предсједавајући Комисије га је ставио на гласање, те констатовао да овај амандман није усвојен (2 гласа «за», 3 гласа «против» и 2 гласа «уздржан»).

3. Затим је услиједила расправа и гласање о Амандману III. посланика Тихомира Глигорића и Амандману I. посланика Момчила Новаковића, те Амандману IV. посланика Тихомира Глигорића и Амандману II. посланика Момчила Новаковића.

Предсједавајући Комисије је након расправе и гласања о амандманима констатовао да амандани нису добили потребну већину и да нису усвојени, што је видљиво из слиједећих резултата гласања:

- Амандман III. посланика Тихомира Глигорића и Амандман I. Момчила Новаковића: «за» 2, «против» 4, «уздржани» 1.,
- Амандман IV. посланика Тихомира Глигорића и Амандман II. посланика Момчила Новаковића: «за» 2, «против» 4, «уздржан» 1.

4. Амандман V. посланика Тихомира Глигорића и Амандман III. посланика Момчила Новаковића, након расправе нису усвојени. Тихомир Глигорић је одустао од свога амандмана, а за амандман III. Момчила Новаковића, гласало се на слиједећи начин:

«за» 2 гласа, «против» 5 гласова.

5. Амандман VI. посланика Тихомира Глигорића

Након расправе и гласања о амандману, предсједавајући Комисије је констатовао да амандман није усвојен (2 гласа «за», 5 гласова «против»).

6. Амандман VII. посланика Тихомира Глигорића

Овај амандман се односи на члан 124. Приједлога закона о заштити потрошача у Босни и Херцеговини, те је на крају расправе предсједавајући Комисије констатовао да је подносилац свој амандман повукао.

7. Амандман IV. посланика Момчила Новаковића

Овај амандман се односио на члан 130. Приједлога закона, те је након гласања предсједавајући Комисије констатовао да амандман није усвојен (2 гласа «за», 5 гласова «против», 0 гласова «уздржан»).

8. Затим се гласало о амандману I. Елмира Јахића. За овај амандман, који је прихваћен, гласало је 5 «за», 1 «уздржан» и 1 «против».

Након изјашњавања о амандманима, предсједавајући Комисије је ставио на гласање закон у цјелини са усвојеним амандманима. Гласало је укупно 7 присутних чланова Комисије, од чега 5 гласова «за», 1 глас «против», 1 глас «уздржан».

Закључујући ову тачку дневног реда, предсједавајући Комисије је констатовао да је Приједлог закона о заштити потрошача у Босни и Херцеговини заједно са прихваћеним амандманима усвојен у комисијској фази, те се упућује Представничком дому Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине у даљњу процедуру усвајања.

Први дио сједница је завршен у 12,50 часова. У првом дијелу 32. сједнице Комисије разматране су само прве двије тачке дневног реда, те је сједница морала бити прекинута због одржавања сједнице Комисије за измјене Изборног закона, као и због временске ограничености употребе сале у којој се одвијала сједница Комисије.

Други дио 32. сједнице Комисије за људска права, имиграцију, избјеглице и азил, одржан је 14.12. 2005. године с почетком у 11,00 часова.

Другом дијелу сједнице Комисије, 14.12. 2005. године, присуствовали су:

- Елмир Јахић, предсједавајући Комисије,
- др. Тихомир Глигорић, други замјеник предсједавајућег Комисије,
- Марија Перкановић, члан Комисије,
- Влатка Комшић, члан Комисије,
- Селим Бешлагић, члан Комисије,
- Наџида Млаћо, члан Комисије,
- Мухамед Алтић, члан Комисије.

Одсуствовали су: Мартин Рагуж, први замјеник предсједавајућег Комисије и Сенија Капетановић, члан Комисије.

Од гостију, сједници су присуствовали: Сања Станковић (новинар) и Синиша Кисић (сниматељ) из «РТРС», те Мухамеда Абаз, приправник-волонтер у Парламентарној скупштини Босне и Херцеговине.

Сједница је радила по наставку раније утврђеног дневног реда и то:

Дневни ред:

3. Разматрање Извјештаја Поткомисије о стању људских права у Казнено-поправном заводу затвореног типа у Зеници,
4. Разматрање Извјештаја Поткомисије за представку Удружења грађана отпуштених радника из Републике Хрватске «УГОР»,
5. Разматрање представке Момчило Крајишник,
4. Текућа питања

Ад. – 3. Разматрање Извјештаја Поткомисије о стању људских права у Казнено-поправном заводу затвореног типа у Зеници

У уводу за ову тачку дневног реда **предсједавајући Комисије** је изложио ток радњи које су претходиле овом Извјештају. Навео је да је Комисија примила обраћање Родић (Милорада) Жељка, дана 30.6.2005. године у којем указује на стање злостављања двојице затвореника српске и хрватске националности осуђених за ратни злочин у Казнено-поправном заводу Зеница (у даљем тексту: КПЗ Зеница), од којих је један његов отац, као и посланичко питање Филипа Андрића, које је упућено Комисије 8.6.2005. Комисија је формирала Поткомисију у саставу: Марија Перкановић, Влатка Комшић, Селим Бешлагић, чланови Комисије и др. Зијад Хасић, секретар Комисије, који су имали обавезу да посјете КПЗ Зеницу, утврде стање људских права поменутих затвореника, те Комисији поднесу Извјештај о обављеној посјети. Посјета Поткомисије КПЗ Зеница је реализовала 18.07.2005. године, након које одмах није услиједио Извјештај Поткомисије о утврђеном стању. Због неопходности да се одговори на посланичко питање, дана 26.7.2005. године сачињен је Извјештај о стању људских права у КПЗ затвореног типа у Зеници, који се разматрао на 29. сједници Комисије 26.7.2005. године, гдје је једногласно усвојен заједно са закључцима, те 27.7.2005. године је упућен као одговор посланику Представничког Дома ПСБиХ Филипу Андрићу и Родић Жељку, као и предузете радње на реализацији закључака у Извјештају.

Након тога Марија Перкановић, члан Поткомисије је изразила незадовољство са садржајем поменутог Извјештаја, те захтијевала да Поткомисија која је обавила посјету КПЗ Зеница поднесе свој Извјештај Комисији, те да се донесу нови закључци. Даном 16.9.2005. године Поткомисија је поднијела свој Извјештај, који је предмет разматрања ове тачке дневног рада.

Након овог излагања, предсједавајући Комисије је отворио расправу:

Марија Перкановић, члан Комисије је истакла да раније није била пракса да се доносе закључци без извјештаја Поткомисије.

Указала је да су осуђеници за ратни злочин (хрватске и српске националности) у КПЗ Зеница били премлаћени, те након тога смјештени у стационар, чиме су пребачени из категорије «А» у категорију»Б», гдје су им такође одређена права ускраћена (право на кретање, боравак са особом зараженом хепатитисом Ц, лоши услови смјештаја...). Приликом посјете Управа затвора је презентовала стање у затвору и уживање права затвореника у складу с европским принципима, али због међунационалне нетрпељивости поменутих затвореницима нису обезбјеђена права која би требали уживати. Истакла је да федералне институције нису донијеле правовремено прописе о сарадњи Федералног Министарства правде и Министарства правде Босне и Херцеговине, те предложила да се усклади закон који регулише ову материју, како би поменута минисарства могла функционисати.

Такође је истакла да би се требало санкционисати затворско особље које није реаговало приликом премлаћивања и малтретирања осуђеника српске и хрватске националности, јер се ово могло предвидјети хронологијом догађаја, након ситних инцидената (пљување, гурање, натписи) којима су сваки дан поменути осуђеници били изложени.

Селим Бешлагић, члан Комисије је казао да је Извјештај о стању људских права у Казнено-поправном заводу затвореног типа у Зеници од 26.7.2005. године коректан, а да се у Извјештају Поткомисије одређени сегменти само додатно појашњавају. У КПЗ Зеница је очито да су људска права поменутих осуђеника за ратни злочин угрожена, да су услови рада Управе затвора и смјештаја затвореника критични, те да би осуђеници за ратни злочин требали бити смјештени у посебну затворску јединицу због специфичности кривичног дјела за који су осуђени. Управа затвора је након премлаћивања затвореника као привремено рјешење видјела у њиховом смјештају у стационар, гдје су им такође одређена права ограничена. Истакао је да приликом рјешавања положаја поменутих осуђеника у КПЗ Зеница дошло је до сукоба надлежности између Федералног министарства правде и Министарства правде Босне и Херцеговине (сукоба надлежности органа државног и ентитетског правосуђа). Није се сложио са приједлогом за санкционисање особа у затворском обезбјеђењу које су немилог догађаја биле не дужности, јер је опште познато у како тешким условима раде ти људи и није желио да његов потпис стоји иза таквог

приједлога. Он је још једном подцртао да је суштински проблем непостојање посебне затворске јединице и посебног третмана на државном нивоу за осуђенике осуђене за ратни злочин и да би само тим рјешењем овај проблем могао бити санкционисан. Сваки други начин његовог рјешавања би само потенцирао даље кршење људских права и продбљавање проблема.

Влатка Комшић, члан Комисије је такође била у посјети КПЗ Зеница и потврдила је да су основна људска права осуђеника за ратни злочин нарушена, да се тарди о затвореницима осуђеним на казну затвору дужу од 5 година и да би било бесмислено када се њихов положај не би разријешо и када би ту и даље остали на издржавању затворске казне.

Тихомир Глигорић, други замјеник предсједавајућег Комисије је казао да смјештај осуђеника у стационар КПЗ Зеница није идеално рјешење, јер су ту изложени психичкој тортури и да се мора наћи неко боље рјешење, те указао на споразум о размјени затвореника између ентитета као могућност. По том основу већ је један од поменутих осуђеника Иван Баковић премјештен у затвор у Мостару. Предложио је да се судбина тих људи разријешо на темељу међуентитетског споразума док се не изгради установа на државном нивоу за осуђенике за ратни злочин у који ће касније бити пребачени.

Мухамед Алтић, члан Комисије је информисао присутне да је он био у посјети Међународном трибуналу у Хагу и да услови и организација у овом затвору не допуштају да настане ситуација која се десила у КПЗ Зеница. Указао је на лоше услове смјештаја, превелик број затвореника, недостатак простора, низак ниво образовања код осуђеника у КПЗ Зеница. Предложио је да ова Комисија само констатује кршење људских права у КПЗ Зеница над поменутих осуђеницима, те да даље не улази у ову проблематику.

Нацида Млаћо, члан Комисије је указала да ова Комисија није истражног карактера у ком смислу је састављен Извјештај Поткомисије и да је Извјештај од 26.7.2005. године добар, да у себи садржи суштину проблема у КПЗ Зеница и да би се требао додати закључак да се одређеним институцијама упуту допис о томе шта је урађено на реализацији закључака из Извјештаја од 26.7.2005. године.

Након расправе, Елмир Јахић, предсједавајући Комисије предложио је слиједеће закључке:

- a) да се затражи информација од надлежних државних и ентитетских органа шта је учињено на трајном рјешавању статуса лица српске и хрватске националности премлаћиваних у КПЗ Зеница,
- b) сматрамо да државно и ентитетска министарства правде требају наћи привремено рјешење за издржавање казне затвора особа из КПЗ Зеница, с циљем заштите њихових људских права, имајући у виду, између осталог, међуентитетски споразум о размјени затвореника, а све док се трајно не ријешо питање издржавања казне осуђених за ратне злочине у затворској јединици на нивоу БиХ,
- c) да Поткомисија која је обилазила Казнено поправне заводе у Зеници, Добоју, Бања Луци и Бихаћу, сачини краћу информацију о својим разговорима с подносиоцем представке и групом која је штрајковала глађу, те је достави Комисији ради заузимања коначних закључака у овом предмету. Овај закључак је усвојен од присутних чланова Комисије.

Ад. – 4. Разматрање Извјештаја Поткомисије за представку Удружења грађана отпуштених радника из Републике Хрватске «УГОР»

У уводу за ову тачку дневног реда **предсједавајући Комисије** је присутне на сједници информисао да је Поткомисија за представку Удружења грађана отпуштених радника из Републике Хрватске «УГОР» била у сљедећем саставу: др. Тихомир Глигорић-други

замјеник предсједавајућег Комисије, Влатка Комшић и Мухамед Алтић-чланови Комисије, те др. Зијад Хасић, секретар Комисије.

Затим је ријеч дао **др. Тихомиру Глигорићу, предсједавајућем Поткомисије**, који је кратко презентовао присутнима цјелокупан рад Поткомисије на представи Удружења грађана «УГОР», те извјестио присутне да се проблем своди само на Бошњаке и Србе који су радили у Републици Хрватској и чија су права по основу рада и по основу држављанства нарушена (нпр. право на рад, право на пензију, право на инвалиднину, право на држављанство, право на учешће у поступку приватизације ...). Након тога је изложио начин на који је састављен Извјештај Поткомисије, како слиједи

- d) Наводи из захтјева** гдје је констатовано да је Комисија представку од Удружења «УГОР» добила 22.06.2005. године и таксативно су наведене све чињенице на којима се грађанска представка темељила,
  - e) Поступак у Комисији** гдје је наведено да је Комисија на 28. сједници одржаној 07.07.2005. године усвојила Закључак о оснивању Поткомисије за представку Удружења грађана отпуштених радника из РХ «УГОР», која је имала у обавези да размотри сву достављену документацију Удружења, а по потреби и да посјети ово Удружење.
  - f) Резултати расправе с члановима Удружења грађана «УГОР»** гдје је наведено да је посјета Удружењу грађана «УГОР» реализована 05.09.2005. године, гдје је обављен разговор са представницима овог Удружења и његовим члановима, те наведене забиљешке с тог састанка,
  - g) Релевантни прописи** гдје су наведене одредбе Универзалне декларације о правима човјека, Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода и Устава Републике Хрватске, те
- Приједлог закључака** гдје је навео све предложене закључаче и образложио их, а то су:

1. Да се Извјештај упути Представничком дом Парламентарне скупштине БиХ, који ће се упознати овом проблематиком, да би расправљао о овом Извјештају и усвојио одговарајуће закључке.

2. Неопходно је у рјешавање овог проблема укључити Предсједништво БиХ тако да, на билатералном нивоу, отвори расправу пред Међудржавним вијећем Босне и Херцеговине и Републике Хрватске, јер ова проблематика, по броју оштећених радника и њеној сложености, заслужује пажњу на највишем државном нивоу.

3. Да Представнички дом Парламентарне скупштине БиХ задужи Вијеће министара БиХ, односно његова надлежна министарства, прије свега Министарство вањских послова, Министарство цивилних послова и Министарство правде, за проналажење практичних рјешења путем одговарајућих споразума између Вијећа министара БиХ и Владе Републике Хрватске.

4. При надлежном министарству Вијећа министара БиХ потребно је основати комисију са задатком да помогне у остваривању права радника и инвалида рада, избјеглих из Републике Хрватске, а држављана Босне и Херцеговине, о питању: пријератног пребивалишта, станарског права, поврата приватне имовине, права из области радних односа, пензија и инвалиднина, права стицања држављанства Републике Хрватске, права из приватизације и других економских и социјалних права.

5. Да Вијеће министара БиХ задужи Министарство правде БиХ да иницира споразум о правној заштити оштећених радника с надлежним органима Републике Хрватске, којим би се осигурала бржа, квалитетнија и ефикаснија правна заштита.

6. Комисија сматра да постоје бројни случајеви оштећених радника и у другим републикама бивше Југославије, те предлаже да Вијеће министара БиХ преко Министарства вањских послова и његових ДКП-а, те других надлежних министарстава и служби, сагледа

обим и размјере оштећених радника, а држављана Босне и Херцеговине, те предложи мјере и начине њиховог рјешавања у државама у којима се та права крше.

Предсједавајући Поткомисије је са жаљењем констатовао да су чланови овог Удружења много времена потрошили узалудно покушавајући заштити своја права на ентитетском нивоу, а не на нивоу државе Босне и Херцеговине.

Селим Бешлагић, члан Комисије је констатовао да у својој сарадњи са невладиним сектором упознат је да постоје слични проблеми и са Србијом и Републиком Словенијом, те да су проблеми те природе са Србијом све мањи.

Након ових излагања предсједавајући Комисије је ставио Извјештај Поткомисије за представку Удружења грађана отпуштених радника из Републике Хрватске «УГОР» са предложеним закључцима на усвајање, те по обављеном гласању констатовао да је Извјештај Поткомисије као и интегрисани закључци у њему једногласно усвојени од стране свих присутних чланова Комисије, чиме је и закључио ову тачку дневног реда.

Ад. – 5. Разматрање представке Момчила Крајишника

Предсједавајући Комисије је у уводу за ову тачку дневног реда истакао да је приликом усвајања дневног реда 32. сједнице Комисије на захтјев Марије Перкановић ова представка издвојена као посебна тачка дневног реда. Навео је да је на 10. сједници Комисије одржаној дана 03.06.2004. године усвојен Закључак којим је за ову представку формирана Поткомисија у саставу: Мухамед Алтић, предсједавајући Поткомисије, Марија Перкановић и Селим Бешлагић, чланови Комисије, те позвао неког од њих да поднесу извјештај Комисији.

Селим Бешлагић, члан Поткомисије указао је на околност да постоје правни прописи који регулишу питање имовине, а који обавзују све органе у БиХ. Заложено се за то да Општина Нови Град Сарајево обавијести Хашки трибунал о свим подацима за оптужена лица по питању њихове имовинске ситуације.

Мухамед Алтић, предсједавајући Поткомисије је рекао да он због болести није упознат са одређеним промјенама у Извјештају које су направљене у међувремену док је он био одсутан и да због тога, није адекватна особа за извјестиоца.

Марија Перкановић, члан Поткомисије, истакла је да је дана 30. априла 2002. године Општина Нови Град Сарајево, Општинска служба за урбанизам-стамбено комуналне послове под бројем 06-31-147/02 доставила Агенцији за истраживање и документацију БиХ податке из службене евиденције Општине о имовини г. Крајишника Момчила из које неспорно произилази « ... На ваше тражење обавјештавамо вас да је рјешењем донешеним од стране општинског секретаријата за обнову и развој број: 09-372-440 од 13. јанура 1997. године стамбени објекат спратности П+птк, 2 гараже, штале и сушаре на адреси Рајловачка цеста бб, чији је посједник Крајишник (Сретко) Момчило, а који објекат је саграђен на земљишту означеном као к.ч. 67 КО Рајловац, проглашен је привремено напуштеним и стављен под привремену управу Општине са даном 11.06.1996. године. Наведени објекат није дијељен од стране Општине на кориштење трећим лицима».

Овако добијене податке од стране Општине Агенција за истраживање и документацију БиХ прослиједила је Амбасади Босне и Херцеговине / Хаг / а који су затим од стране Амбасаде / под АМД ХАГУЕ / 2002-332 од 09.05.2002. године прослијеђени господину Цристијан Рохде, правном савјетнику, ОЛАД. Међународни кривични суд за бившу Југославију ./ Што је тражено у сврху процјене имовног стања у сврху учешћа финансирања одбране сина Сретка Крајишника-Момчила Крајишника/.

Горе презентовани документи јасно указују да је Општина Нови Град знала ко је власник имовине на адреси Рајловачка цеста бб. Нови Град и да је без обзира на те околности

провела цијели поступак везан за изузимање земљишта на том локалитету, давање одобрења за кориштење и изградњу трећем лицу а затим и поступак уклањања објекта, без давања икакве могућности г. Крајишнику да у поступку учествује, јер су адреса и мјесто гдје се г. Крајишник налази били опште позната чињеница чиме су прекршена његова гарантована људска права из члана 6. Европске конвенције о људским правима и основним слободама и члана 1. Протокола број 1. уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода и у циљу отклањања пропуста учињених у току вођења управног поступка везаног за имовину подносиоца представке, Општина Нови Град Сарајево треба по захтјеву подносиоца представке дозволити обнову управног поступка, односно омогућити учешће у поступку свим странкама о чијим имовинским правима се решава. Наконведеног управног поступка сходно исходу процеса додијелити правичну накнаду за порушену имовину како подносиоцу представке тако и осталим законским насљедницима покојног Крајишник Сретка /у скалду с процјеном овлаштеног судског вјештака/.

Такође Општина Нови Град Сарајево треба преузети одговорност за давање тачних података везано за имовину подносиоца представке, будући да се код оцјене права на накнаду трошкова одбране оптуженог лица г. Крајишник, подаци о имовном стању који су прибављени од органа власти у мјестима гдје се имовина налази цијене као релевантни и вјеродостојни.

Елмир Јахић, предсједавајући Комисије је констатовао да је Општина Нови Град Сарајево прослиједила Хагу доказ да Момчило Крајишник има имовину на њеном подручју и да треба да сам плаћа адвокате, а с друге стране на тражење његове родбине та иста имовина му не припада.

Констатовао је такође да за ту имовину није предат захтјев за повратом имовине.

Селим Бешлагић, члан Поткомисије је казао де је суштина овог проблема да Општина Нови Град Сарајево заузме јединствен став према поменутој имовини и да се о томе обавијести Међународни кривични суд за бившу Југославију у Хагу.

Др. Тихомир Глигорић, други замјеник предсједавајућег Комисије је указао да поменути контрадикторност треба констатовати у акту ове Комисије, те указао да подражава приједлоге закључака који се односе на обнову поступка и додјелу правичне накнаде. Затим је услиједила расправе о предложеним закључцима, као и рад на формулисању нових закључака, гдје су чланови Комисије дефинисали слједеће закључке као коначне у оквиру Извјештаја Поткомисије за представку странке Момчило Крајишник:

- 1. Увидом у документацију, те на основу сазнања стечених у разговору с представницима Општине Нови Град Сарајево, Комисија је дошла до закључка да је Општинска служба за урбанизам-стамбено комуналне послове Општине Нови Град Сарајево, дана 30.4.2002. године упутила акт број 06-31-147/02 Агенцији за истраживање и документацију БиХ у коме је констатовано да је Рјешењем Општинског секретаријата за обнову и развој број:09-372-440 од 13. јануара 1997. године стамбени објект спратности П+пк, 2 гараже, штале и сушаре на адреси Рајловачка цеста бб, чији је посједник Крајишник (Сретко) Момчило, а који објект је саграђен на земљишту означеном као к.ч. 67 КО Рајловац, проглашен привремено напуштеним и стављен под привремену управу Општине са даном 11.06.1996. године, док другим дописом Општинске службе за имовинско правне геодетске послове и катастар некретнина Општине Нови Град Сарајево, издат је подносиоцу представке документ у коме је каже да «Наводи о куповини земљишта од ПД Бутмир нису ничим утемељени нити о томе постоји било каква расположива документација...», те да и о замјени некретнина у општини не постоји било каква документација.**

Ово нас упућује на закључак да се општинска администрација Општине Нови Град Сарајево у конкретном предмету односила на различит начин, двојако, па тражимо да она сагледа предмет те достави Хашком трибуналу допис о томе.

2. Предлажемо подносиоцу представке да настави правне поступке у којима ће државни органи мериторно ријешити његов случај.
3. Комисија сматра да овај конкретан предмет треба ријешити у складу с законом, кроз институт обнове поступка, а надлежни органи да након тога, о томе обавијесте Хашки трибунал и ову Комисији.

Након расправе о закључцима Извјештаја Поткомисије, предсједавајући Комисије ја закључио ову тачку дневног реда закључком да је Извјештај Поткомисије заједно са горе формулисаним закључцима једногласно усвојен од стране свих присутних чланова Комисије.

Ад. – 6. Текућа питања

У оквиру ове тачке дневног реда није било разматрања никаквих посебних питања. Како није било дискусија по овој тачци дневног реда, предсједавајући ју је закључио.

Други дио сједнице Комисије је завршен у 13,20 часова, а тиме је завршена и 32. сједница Комисије.

СЕКРЕТАР КОМИСИЈЕ

др. Зијад Хасић

ПРЕДСЈЕДАВАЈУЋИ КОМИСИЈЕ

Елмир Јахић с.р.